

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
10. juni 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-115/15	NA Sagen vedrører: 1) Skal en tredjelandstatsborger, som er tidligere ægtefælle til en unionsborger, kunne godtgøre, at den tidligere ægtefælle udøvede sine traktatsikrede rettigheder i værtsmedlemsstaten på tidspunktet for deres skilsmisse, for at bevare sin ret til ophold i henhold til artikel 13, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF? 2) Har en unionsborger i henhold til EU-retten ret til ophold i en værtsmedlemsstat i medfør af artikel 20 TEUF og 21 TEUF under omstændigheder, hvor den eneste stat i EU, hvor borgeren har ret til ophold, er den stat, hvor vedkommende er statsborger, men hvor en kompetent domstol har fastslået, at en udsendelse af denne borger fra værtsmedlemsstaten til den stat, hvor vedkommende er statsborger, udgør en krænkelse af dennes rettigheder i henhold til EMRK's artikel 8 eller chartrets artikel 7? 3) Hvis unionsborgeren i spørgsmål 2 ovenfor er et barn, har den forælder, der har forældremyndigheden over barnet alene, i så fald en afledt ret til ophold i værtsmedlemsstaten, hvis barnet ville være nødsaget til at følge forælderen, hvis denne blev udsendt fra værtsmedlemsstaten? 4) Har et barn ret til ophold i værtsmedlemsstaten i henhold til artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1612/68 (nu artikel 10 i forordning (EU) nr. 492/2011), hvis den af barnets forældre, der er unionsborger, og som har været beskæftiget i værtsmedlemsstaten, ikke længere	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet	Dom	30.06.16

	opholder sig i værtsmedlemsstaten, når barnet påbegynder uddannelse i den pågældende stat?			
--	--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-308/14	<p>Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien</p> <p>Påstande: Det fastlås at Det Forenede Kongerige som følge af kravet om, at en ansøger om børnetillæg (Child Benefit) eller børnefradrag (Child tax Credit) skal have ret til at opholde sig i Det Forenede Kongerige, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Beskæftigelsesministeriet Udenrigsministeriet	Dom	14.06.16
C-263/14	<p>Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Rådets afgørelse 2014/198/FUSP af 10. marts 2014 om undertegnelse og indgåelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Den Forenede Republik Tanzania om betingelserne for overførsel af mistænkte pirater og tilknyttede, beslaglagte genstande fra den EU-ledede flådestyrke til Den Forenede Republik Tanzania annulleres. Virkningerne af Rådets afgørelse 2014/198/FUSP af 10. marts 2014 opretholdes, indtil en ny afgørelse er vedtaget. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	14.06.16
C-231/15	<p>Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej et Petrotel</p> <p>Skal artikel 4, stk. 1, første og tredje punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT... [udelades] 2002, L 108, s. 33, med ændringer) fortolkes således, at hvis en netudbyder anfægter en afgørelse fra den nationale tilsynsmyndighed om afregningssatser for opkaldsterminering i den pågældende udbyders net (MTR-afgørelse), og i tilslutning hertil anfægter en efterfølgende afgørelse fra den nationale tilsynsmyndighed om ændring af en kontrakt mellem MTR-afgørelsens adressat og en anden virksomhed, hvorved der foretages en tilpasning af satserne for afregning af opkaldsterminering i det net, som MTR-afgørelsens adressat udbyder, til de i MTR-afgørelsen fastlagte satser (gennemførelsesafgørelsen), kan den nationale domstol, der har fastslået, at MTR-afgørelsen [org. s. 2] blev annulleret, henset til artikel 4, stk. 1, fjerde punktum, i direktiv 2002/21/EF og de interesser, der gør sig gældende hos den</p>	Erhvervs- og Vækstministeriet Erhvervsstyrelsen	GA	14.06.16

	<p>virksomhed, der drager fordel af gennemførelsesafgørelsen, og som følger af princippet om beskyttelse af de berettigede forventninger og retssikkerhed, ikke annullere gennemførelsesafgørelsen; eller skal artikel 4, stk. 1, første og tredje punktum, i direktiv 2002/21/EF, sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at den nationale domstol kan annullere gennemførelsesafgørelsen fra den nationale tilsynsmyndighed og følgelig lade de pligter, der fremgår af gennemførelsesafgørelsen, bortfalde for perioden indtil retsafgørelsen, såfremt den nationale domstol antager, at dette er nødvendigt for at sikre en effektiv retsbeskyttelse af den virksomhed, der har anfægtet den nationale tilsynsmyndigheds afgørelse, som havde til formål at gennemføre pligterne i henhold til den MTR-afgørelse, der senere blev annulleret?</p>			
C-428/15	<p>CAFA:</p> <p>Sagen vedrører: (1) Finder artikel 15 i forordning 2201/2003 anvendelse på plejesager indledt af en lokal myndighed i en medlemsstat, når det vil nødvendiggøre, at et andet organ indleder særskilte retsforhandlinger i medfør af en anden lovgivning og muligvis, hvis ikke sandsynligvis, vedrørende andre faktiske omstændigheder, hvis retten i en anden medlemsstat påtager sig kompetencen? (2) Hvis dette er tilfældet, i hvilket omfang, om overhovedet, bør en ret tage hensyn til den sandsynlige indvirkning, som en anmodning i henhold til artikel 15 vil have på de pågældende personers ret til fri bevægelighed, hvis den tages til følge? (3) Hvis »barnets bedste« i artikel 15, stk. 1, i forordning 2201/2003 kun henviser til afgørelsen af værneting, hvilke faktorer kan en ret da tage hensyn til i denne forbindelse, som ikke allerede er blevet taget i betragtning ved afgørelsen af, om en anden ret er »bedre egnet«? (4) Kan en ret med henblik på artikel 15 i forordning 2201/2003 tage hensyn til materiel ret, processuelle bestemmelser eller retspraksis fra retterne i den relevante medlemsstat? (5) I hvilket omfang bør en national ret ved en prøvelse i henhold til artikel 15 i forordning 2201/2003 tage hensyn til de specifikke omstændigheder i sagen, herunder moderens ønske om at flytte til et sted, hvor de sociale myndigheder i hendes hjemland ikke kan nå hende, for derefter at føde sit barn i en anden jurisdiktion med et socialt forsorgssystem, som hun anser for at være mere gunstigt? (6) Præcis hvilke forhold skal en national ret tage hensyn til ved afgørelsen af, hvilken ret der er bedst egnet til at behandle sagen?</p>	Social- og Indenrigsministeriet	GA	16.06.16
C-351/14	<p>Rodríguez Sanchez</p> <p>1. Er et ansættelsesforhold mellem en »socio-trabajador« (arbejdstagende andelshaver) og et »cooperativa de trabajo asociado« (arbejdsandelsselskab), som det, der er reguleret i</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	16.06.16

	<p>artikel 80 i (den spanske) Ley 27/99 om andelsselskaber og artikel 89 i Ley 8/2003 om andelsselskaber i regionen Valencia, omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2010/18 om »Den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov«, hvilken aftale er defineret i denne rammeaftales § 1, stk. 2, og kan dette forhold, selv om det i de nationale retsregler og retspraksis betegnes som »selskabsmæssigt«, anses for at være et »ansættelsesforhold« som omfattet af EU-retten? Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, ønskes subsidiært følgende oplyst: 2. Skal § 8, stk. 2, i »Den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov« (direktiv 2010/18), nærmere bestemt den bestemmelse, hvorefter »[g]ennemførelsen af bestemmelserne i denne aftale [ikke] udgør en gyldig begrundelse for at sænke det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagerne på det område, der dækkes af denne aftale«, fortolkes således, at hvis medlemsstaten ikke udtrykkeligt har gennemført direktiv 2010/18, kan det beskyttelsesområde, som medlemsstaten selv definerede, da den gennemførte det tidligere direktiv 96/34, ikke indskrænkes? Kun såfremt et af disse to spørgsmål besvares bekræftende, og såfremt direktiv 2010/18 kan anses for at finde anvendelse på et associeret ansættelsesforhold som sagsøgerens, forelægges af de grunde, der anføres nedenfor, følgende øvrige spørgsmål: 3. Skal § 6 i »Den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov«, der er knyttet til direktiv 2010/18, fortolkes således, at der er en forpligtelse til, at den nationale gennemførelsesregel eller -overenskomst omfatter og tydeliggør arbejdsgivernes forpligtelse til at »overveje« og »besvare« arbejdstagernes anmodninger om »ændrede arbejdstider og/eller -mønstre«, når de vender tilbage fra forældreorlov, under hensyntagen til både arbejdsgiveres og arbejdstageres behov, og at gennemførelseskravet ikke kan anses for at være opfyldt ved en national retsforskrift eller selskabsmæssig forskrift, der betinger den faktiske gennemførelse af denne rettighed af, om arbejdsgiveren udelukkende på grundlag af eget skøn vælger at efterkomme de nævnte anmodninger? 4.- Har § 6 i »Den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov« i lyset af artikel 3 i direktiv [2010/18] og de »afsluttende bestemmelser« i rammeaftalens § 8, i tilfælde af manglende gennemførelse direkte horisontal virkning, henset til at der er tale om en fællesskabsretlig minimumsbestemmelse?</p>			
C-291/15	<p>EURO 2004, Hungary Kft. Skal artikel 181a i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats praksis, hvorefter toldværdien fastsættes efter »transaktionsværdien af lignende varer«, når det skønnes, at den anførte transaktionsværdi sammenlignet med de statistisk gennemsnitlige købspriser, der gælder ved import af</p>	Skatteministeriet	Dom	16.06.16

	<p>lignende varer, er urimeligt lav og dermed urealistisk, til trods for, at toldmyndigheden ikke afviser eller på anden måde rejser tvivl om fakturaens eller overførselsdokumentets ægthed, der er fremlagt som bevis for den pris, der faktisk er betalt for de importerede varer, og uden at importøren fremlægger yderligere beviser for at godtgøre transaktionsværdien?</p>			
C-290/15	<p>D'Oultremont e.a. Indebærer artikel 2, litra a), og artikel 3, stk. 2, litra a), i direktiv 2001/42/EF om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet, at en lovgivning i form af en anordning, som indeholder forskellige bestemmelser om opstilling af vindmøller, herunder vedrørende sikkerhed, kontrol, reetablering og sikkerhedsstillelse, samt regler for støj, som er fastlagt i forhold til planzoner, bestemmelser gældende for indrømmelse af administrative tilladelser, der giver bygherren ret til at opstille og drive anlæg, som ubetinget underkastes en miljøvurdering i henhold til national ret, skal kvalificeres som »en plan eller et program« i de nævnte bestemmelses forstand?</p>	<p>Miljøstyrelsen Energistyrelsen</p>	GA	16.06.16
C-229/15	<p>Mateusiak Skal artikel 18, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1 ff., med senere ændringer) fortolkes således, at den afgiftspligtige persons materielle anlægsaktiver – hvis den afgiftspligtige person har fradraget momsen ved erhvervelsen – efter udløbet af den i direktivets artikel 187 fastsatte reguleringsperiode ved hans ophør med virksomheden ikke skal pålægges afgift og ikke skal medtages i likvidationsopgørelsen, hvis den lovbestemte reguleringsperiode for erhvervelsen, som fastsættes ud fra den forventede levetid i den afgiftspligtige persons virksomhed, er udløbet, eller således, at de materielle anlægsaktiver ved den afgiftspligtige persons ophør med den økonomiske virksomhed skal pålægges afgift uanset reguleringsperioden?</p>	Skat	Dom	16.06.16
C-225/15	<p>Politanò Sagen vedrører: Skal artikel 47 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser på hasardspilsområdet, hvorefter bekendtgørelsen af et nyt udbud (således som reguleret ved artikel [10, stk. 9, litra] g, i lov nr. 44 af 26.4.2012) om udstedelse af koncessioner [fastlægger, at en deltager udelukkes på grund af manglende opfyldelse af kravet] om økonomisk og finansiel formåen, uden at give mulighed for at fremlægge alternative dokumenter som fastsat i den overnationale bestemmelse?</p>	<p>Skatteministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen</p>	GA	16.06.16
C-174/15	<p>Vereniging Openbare Bibliotheek mod Stichting Leenrecht</p>	Kulturministeriet	GA	16.06.16

	<p>1. Skal artikel 1, stk. 1, artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2006/115 fortolkes således, at »udlån« som omhandlet i disse artikler også omfatter tilrådighedsstillelse uden direkte eller indirekte økonomisk eller kommerciel fordel af ophavsretligt beskyttet materiale såsom romaner, eventyrsamlinger, biografier, rejseberetninger, børne- og ungdomslitteratur, når</p> <p>tilrådighedsstillelsen forestås af en alment tilgængelig offentlig institution - derved, at en kopi i digital form (kopi A) placeres på institutionens server, hvorved en bruger sættes i stand til at kopiere eksemplaret ved downloading på sin egen computer (kopi B), - hvorved det eksemplar, som brugeren laver under downloadingen (kopi B), ikke længere kan bruges efter et begrænset tidsrum, og - hvorved andre brugere i dette tidsrum ikke kan downloade kopien (kopi A) på deres computer?</p>			
C-96/15	<p>Saint Louis Sucre</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 15, stk. 2 og stk. 8, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 (1), anvendt i lyset af 9. og 11. betragtning til forordningen og af dommene Zuckerfabrik Jülich I og II, samt af fællesskabsrettens almindelige principper om forbud mod uberettiget berigelse, proportionalitetsprincippet og friheden til at oprette og drive egen virksomhed, fortolkes således, at en sukkerproducent har ret til at få tilbagebetalt produktionsafgifter, der er betalt for kvotesukker, som stadig var oplagret den 30. juni 2006, når ordningen for produktionsafgifter ikke blev videreført efter denne dato ved Rådets forordning nr. 318/2006 af 20. februar 2006 (2)? 2) a) Såfremt det forudgående præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, skal størrelsen af de afgifter, der skal tilbagebetales til producenterne, kun støttes på den sukkermængde, der blev oplagret den 30. juni 2006? b) Såfremt det forudgående præjudicielle spørgsmål besvares afkræftende, skal den sukkermængde, der skal anvendes som grundlag for tilbagebetaling af afgifter, støttes på fællesskabssukkerlagrene mellem den 1. juli 2001 og den 30. juni 2006? 3) Kan beregningen af den afgift, der skal tilbagebetales, gyldigt foretages ved multiplikation af det sukkerlager, der lægges til grund ved besvarelsen af det andet præjudicielle spørgsmål, med et vejet gennemsnit af »gennemsnitlige tab«, der fastslås i løbet af den fælles markedsordning for sukker 2001/2006, eller skal den beregnes på en anden måde og hvorledes? 4) Såfremt de forudgående spørgsmål besvares bekræftende, er Kommissionens forordning (EF) nr. 164/2007 af 19. februar 2007 om fastsættelse for produktionsåret 2005/06 af produktionsafgifterne i sukkersektoren (3) gyldig?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	16.06.16
C-12/15	<p>Universal Music International Holding</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 5, nr. 3), i forordning (EF) nr. 44/2001 fortolkes således, at »det sted, hvor</p>	Justitsministeriet	Dom	16.06.16

	<p>skadetilføjeisen er foregået« kan anses for at være det sted i en medlemsstat, hvor skaden er indtrådt, når skaden udelukkende består i et formuetab, der er en direkte følge af en ansvarspådragende handling uden for kontrakt, der er foretaget [org. s. 26] i en anden medlemsstat? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: (a). På grundlag af hvilket kriterium eller ud fra hvilke synspunkter skal de nationale retter ved deres bedømmelse af, om de er kompetente i henhold til artikel 5, nr. 3), forordning (EF) nr. 44/2001, afgøre, om der i det foreliggende tilfælde er tale om et formuetab, der er en følge af en ansvarspådragende handling uden for kontrakt (»initialt formuetab« eller »direkte formuetab«), eller om et formuetab, der er en »følge« af en andetsteds indtrådt førsteskade henholdsvis en skade, der flyder af en andetsteds indtrådt skade (»følgeskade« eller »afledt formuetab«)? (b). På grundlag af hvilket kriterium eller ud fra hvilke synspunkter, skal en national ret ved sin bedømmelse af, om den er kompetent i henhold til artikel 5, nr. 3), i forordning (EF) nr. 44/2001, afgøre, på hvilket sted formuetabet – det være sig et direkte eller et afledt formuetab – i det foreliggende tilfælde er indtrådt eller må anses for at være indtrådt? 3. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal forordning (EF) nr. 44/2001 da fortolkes således, at en national ret, som skal afgøre, om den [org. s. 27] i det foreliggende tilfælde er kompetent i henhold til forordningen, ved sin bedømmelse er forpligtet til at gå ud fra de i denne sammenhæng relevante anbringender fra sagsøgeren, henholdsvis appellanten, eller skal den også tage hensyn til, hvad de indstævnte har anført for at bestride disse anbringender?</p>			
C-15/15	<p>New Valmar</p> <p>Skal artikel 45 TEUF fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en lovgivning i en delstatsenhed af en medlemsstat, såsom in casu Vlaamse Gemeenschap i forbundsstaten Belgien, hvorefter enhver virksomhed, der har sit driftssted på denne enheds område, i henhold til artikel 52 i lovene af 18. juli 1966 om brug af sprog i forvaltningssager (Belgisch Staatsblad af 2.8.1966) i forbindelse med dekret af 19. juli 1973 fra Vlaamse Gemeenschap (Belgisch Staatsblad af 6.9.1973) er pålagt en pligt til at udstede fakturaer af grænseoverskridende karakter udelukkende på denne delstatsenheds officielle sprog, idet tilsidesættelse heraf medfører fakturaernes ugyldighed, som fastslås af retten af egen drift?</p>	Miljøstyrelsen	Dom	21.06.16
C-557/14	<p>Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at opfylde den dom, der blev afsagt den 7. maj 2009 i sag C-530/07 (1), Kommissionen mod Den Portugisiske Republik. Den Portugisiske Republik</p>	Miljøstyrelsen	Dom	22.06.16

	<p>tilpligtes at betale en tvangsbøde på 20 196 EUR for hver dags forsinkelse i opfyldelsen af den ovenfor nævnte dom, der blev afsagt i sag C-530/07, regnet fra datoen for afsigelse af dom i nærværende sag og indtil datoen for opfyldelsen af den dom, der blev afsagt i den førnævnte sag C-530/07. Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale et fast dagligt beløb på 2 244 EUR fra datoen for afsigelsen af dom i den nævnte sag C-530/07 indtil datoen for afsigelse af dom i nærværende sag eller indtil datoen for opfyldelsen af den dom, der blev afsagt i den førnævnte sag C-530/07, såfremt denne dato indtræffer først. Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>			
C-419/15	<p>Thomas Philipps</p> <p>1. Er artikel 33, stk. 2, første punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design til hinder for, at en licenstag, som ikke er registreret i EF-designregistret, kan gøre krav gældende på grund af krænkelse af et EF-design?</p> <p>2. Hvis første spørgsmål besvares benægtende: Kan den eksklusive licenstag af et EF-design med EF-designhaverens samtykke gøre krav om erstatning af egne tab gældende i en sag, som han alene har anlagt i henhold til artikel 32, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design, eller kan han kun indtræde i en sag, som EF-designhaveren selv har anlagt vedrørende krænkelse af hans EF-design i henhold til denne bestemmelses stk. 4?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	22.06.16
C-280/15	<p>Nikolajeva</p> <p>1. Skal en EF-varemærkedomstol også udstede det i artikel 102, stk. 1, omhandlede forbud, hvis sagsøgeren ikke har nedlagt påstand herom, og parterne ikke hævder, at sagsøgte har krænket et EF-varemærke efter en bestemt dato [org. s. 2] eller truer med at krænke det, eller udgør det en »særlig grund« i henhold til denne bestemmelses første punktum, hvis der ikke er fremsat et sådant krav, og dette forhold heller ikke gøres gældende? 2. Skal artikel 9, stk. 3, fortolkes således, at indehaveren af et EF-varemærke kun kan forlange en rimelig erstatning af en tredjemand på grundlag af artikel 9, stk. 3, andet punktum, for benyttelse af et tegn, der er identisk med EF-varemærket, i perioden fra bekendtgørelse af EF-varemærkeansøgningen til offentliggørelsen af registreringen af EF-varemærket, men ikke erstatning for den sædvanlige værdi af det ved krænkelsen opnåede og skaden, og der heller ikke foreligger et krav på en rimelig erstatning for perioden før bekendtgørelsen af EF-varemærkeansøgningen? 3. Hvilke typer af udgifter og andre erstatninger omfatter den rimelige erstatning på grundlag af artikel 9, stk. 3, andet punktum, og kan den bl.a. – og under hvilke omstændigheder – omfatte erstatning af varemærkeindehaverens immaterielle skade?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	22.06.16

C-255/15	<p>Mennens</p> <p>I. Skal artikel 10, stk. 2, sammenholdt med artikel 2, litra f, i forordning (EF) nr. 216/2004 fortolkes således, at udtrykket »billet« er det dokument, der (også) giver den rejsende ret til transport med det fly, som vedkommende blev nedgraderet til, [org. s. 2] uanset om der i dette dokument også er anført yderligere flyvninger, såsom tilslutnings- eller returfly?</p> <p>II. a. Såfremt spørgsmål I besvares bekræftende: Skal artikel 10, stk. 2, sammenholdt med artikel 2, litra f), i forordning (EF) 261/2004, desuden fortolkes således, at »billetprisen for flyvningerne« er det beløb, som den rejsende har betalt for alle de flyvninger, der er angivet på flybilletten, også selv om nedgraderingen kun skete for en af flyvningernes vedkommende?</p>	Transport- og Bygningsministeriet Trafik- og Bygningsstyrelsen Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	22.06.16
C-41/15	<p>Dowling e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) udelukker andet selskabsdirektiv da under alle omstændigheder, herunder under omstændighederne i denne sag, udstedelsen af et påbud i medfør af section 9 i Credit Institutions (Stabilisation) Act 2010 i henhold til ministerens opfattelse, hvorefter den er nødvendig, når et sådant påbud har den virkning, at selskabets kapital forhøjes uden generalforsamlingens samtykke, at der tildeles nye aktier, uden at de tilbydes eksisterende aktionærer som forkøbsret uden generalforsamlingens samtykke, at den nominelle værdi af selskabets aktier sænkes uden generalforsamlingens samtykke, og at selskabets stiftelsesoverenskomst og vedtægter i denne forbindelse ændres uden generalforsamlingens samtykke? 2) udgjorde det af High Court i medfør af section 9 i Credit Institutions (Stabilisation) Act 2010 udstedte påbud i forhold til Irish Life and Permanent Group Holdings plc og Irish Life and Permanent plc da en tilsidesættelse af EU-retten?</p>	Erhvervsstyrelsen	GA	22.06.16
C-11/15	<p>Ceský rozhlas</p> <p>Sagen vedrører: Kan public service radio- og tv-virksomhed, der finansieres af obligatoriske lovpligtige afgifter, størrelsen af hvilke fastsættes ved lov, på grundlag af ejerskab til en radiomodtager, besiddelse heraf eller ret til at anvende den af andre retlige grunde, betragtes som »levering af en tjenesteydelse mod vederlag« som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som skal fritages for moms i henhold til direktivets artikel 13, punkt A, stk. 1, litra q), eller er der tale om ikke-økonomisk virksomhed, der slet ikke er momspligtig i henhold til sjette direktivs artikel 2, og hvorpå momsfrigtagelse i henhold til direktivets artikel 13, punkt A, stk. 1, litra q), derfor ikke finder anvendelse?</p>	Skatteministeriet SKAT	Dom	22.06.16
C-304/15	<p>Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	28.06.16

	Påstande: Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland som følge af urigtig anvendelse af direktiv 2001/80/EC om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg (1) for så vidt angår Aberthawkraftværket i Wales har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, sammenholdt med bilag VI, del A, til direktiv 2001/80/EF om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljøstyrelsen		
C-292/15	Hörmann Reisen a. Er det i forbindelse med en udbudsprocedure i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1370/2007, sammenholdt med direktiv 2004/18/EF og direktiv 2014/24/EU, i princippet kun bestemmelserne i disse direktiver, der finder anvendelse, således at de bestemmelser i forordning (EF) nr. 1370/2007, der fraviger bestemmelserne i de pågældende direktiver, ikke skal anvendes?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	28.06.16
C-51/15	Remondis 1) Udgør en aftale mellem to lokale myndigheder, på grundlag af hvilken de lokale myndigheder ved hjælp af vedtægter stifter et fælles konsortium med egen juridisk personlighed, som fremover selvstændigt skal varetage visse opgaver, som hidtil har påhvilet de deltagende lokale myndigheder, en »offentlig kontrakt« som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114), når denne overdragelse af opgaver vedrører tjenesteydelser som omhandlet i dette direktiv og sker mod betaling, når konsortiet udøver opgaver, som går ud over det, der tidligere påhvilede de deltagende lokale myndigheder, og når overdragelsen af opgaver ikke hører til »de to kontrakttyper«, som, skønt de er indgået af offentlige enheder, ifølge Domstolens retspraksis (senest: dom Piepenbrock, C-386/11, ECLI:EU:C:2013:385, præmis 33 ff.) dog ikke falder inden for anvendelsesområdet for de EU-retlige regler om offentlige kontrakter?	Miljø- og Fødevareministeriet Social- og indenrigsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Miljøstyrelsen	GA	30.06.16
C-270/15	Belgien mod Kommissionen (appel) Påstande: Rettens dom af 25. marts 2015 ophæves. Europa-Kommissionens afgørelse af 27. juli 2011 om Belgiens statsstøtte til finansiering af screening for overførbare spongiforme encephalopatii (TSE) hos kvæg (statsstøtte C 44/08 (ex NN 45/04)) annulleres. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	30.06.16
T-545/13	Al Matri mod Rådet Påstande: Rådets gennemførelsesafgørelse	Udenrigsministeriet	Dom	30.06.16

	2013/409/FUSP (1) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 735/2013 (2) annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
T-424/13	Jinan Meide Casting mod Rådet Påstande: Annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 430/2013 af 13. maj 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af rorfittings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand og om afslutning af proceduren for Indonesien (EUT L 129, s. 1), for så vidt som den angår sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i forbindelse med den foreliggende sag.	Erhvervsstyrelsen Miljøstyrelsen	Dom	30.06.16
C-648/13	Europa-Kommissionen mod Republikken Polen Påstande: Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, nr. 19), 20), 26) og 27), artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 3, og artikel 11, stk. 5, i og bilag V (punkt 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 og 2.4.1) og bilag VII (del A, punkt 7.2-7.10) til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (1), idet den ikke, ikke fuldstændigt eller ikke korrekt har gennemført disse bestemmelser, og at den har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til dette direktivs artikel 24. Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljøstyrelsen	Dom	30.06.16
C-424/15	Ormaetxea Garai et Lorenzo Almandros Gør en fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester det muligt – ud fra et synspunkt om en effektiv beskyttelse af de generelle interesser, som påhviler det nationale tilsynsorgan på området – at anse det for foreneligt med dette direktiv, når den nationale lovgiver opretter et regulerings- og tilsynsorgan, der er en institution af ikke-specialiseret karakter, som samler de hidtidige tilsynsmyndigheder – bl.a. på energiområdet og områderne for telekommunikation og konkurrence – i ét enkelt organ? Skal de betingelser vedrørende »uafhængighed« hos de nationale tilsynsmyndigheder på området for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der henvises til i artikel 3, stk. 2 og 3a, i direktiv 2002/21/EF som ændret ved direktiv 2009/140/EF, svare til de krav, der stilles til de nationale databeskyttelsesmyndigheder efter artikel 28 i direktiv 95/46/EF? Finder den retspraksis, der fremgår af dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol den	Energistyrelsen	GA	30.06.16

	<p>8. april 2014, anvendelse på et tilfælde, hvor de ansvarlige i en national tilsynsmyndighed inden for telekommunikationsområdet afskediges inden udløbet af deres mandat på grund af kravene inden for en ny retlig ramme, hvorved der oprettes et tilsynsorgan, der samler flere nationale tilsynsmyndigheder fra de sektorer, der føres tilsyn med? Kan denne afskedigelse, der er fremskyndet alene på grund af ikrafttrædelsen af en national lov og ikke på grund af et pludseligt tab af de pågældendes personlige forudsætninger, der på forhånd blev fastsat i national ret, anses for at være forenelig med bestemmelserne i artikel 3, stk. 3a i direktiv 2002/21/EF?</p>			
C-276/15	<p>Hecht-Pharma</p> <p>1. Er artikel 3, nr. 1) og 2), i direktiv 2001/83/EF til hinder for en national bestemmelse som § 21, stk. 2, nr. 1), i [Gesetz über den Verkehr mit Arzneimitteln (lov om handel med lægemidler, herefter »AMG«)], hvorefter der ikke kræves tilladelse til et lægemiddel, der er beregnet til brug hos mennesker, og som, fordi det påviseligt ofte bliver ordineret af læger eller tandlæger, for så vidt angår de væsentlige produktionstrin og inden for rammerne af normal apoteksdrift fremstilles på et apotek i en mængde på op til et hundrede pakninger om dagen, der er færdige til udlevering, og som er beregnet til at blive udleveret inden for rammerne af den eksisterende tilladelse til apoteksdrift? For det tilfælde, at spørgsmål 1 skal besvares bekræftende, spørges: [org. s. 3] 2. Gælder dette resultat også, såfremt en national bestemmelse som AMG's § 21, stk. 2, nr. 1), fortolkes således, at der ikke kræves tilladelse til et lægemiddel, der er beregnet til brug hos mennesker, og som, fordi det påviseligt ofte bliver ordineret af læger eller tandlæger, for så vidt angår de væsentlige produktionstrin og inden for rammerne af normal apoteksdrift fremstilles på et apotek i en mængde på op til et hundrede pakninger om dagen, der er færdige til udlevering, og som er beregnet til at blive udleveret inden for rammerne af den eksisterende tilladelse til apoteksdrift, hvis lægemidlet enten efter lægerecept, der ikke nødvendigvis skal være udstedt inden fremstillingen, udleveres til en bestemt patient, eller tilberedes på apoteket ifølge forskrifterne i en farmakopé og er bestemt til direkte udlevering til patienterne? [Org. s. 4]</p>	<p>Sundheds- og Ældreministeriet Lægemiddelstyrelsen</p>	GA	30.06.16
C-243/15	<p>Lesoochranárske zoskupenie VLK</p> <p>Er det muligt at sikre adgangen til effektive retsmidler og retten til en upartisk domstol, som fastlagt i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i tilfælde af en formodet krænkelse af retten til et højt miljøbeskyttelsesniveau, som gennemført på de af Den Europæiske Union fastsatte betingelser, i særdeleshed ved Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, og navnlig</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen</p>	GA	30.06.16

	[retten til] at bidrage til høring af offentligheden angående et projekt, der kan have væsentlig indvirkning [org. s. 2] på særlige bevaringsområder i det europæiske økologiske net under betegnelsen NATURA 2000, samt de rettigheder, som sagsøgeren i sin egenskab af national almennyttig miljøbeskyttelsesorganisation gør gældende i henhold til artikel 9 i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, og inden for de grænser, der er fastlagt i Domstolens dom af 8. marts 2011, C-240/09, selv når den nationale ret afbryder domstolsprøvelsen i en tvist angående vurderingen af en afgørelse, hvormed [denne organisation] er blevet nægtet status som part i en administrativ procedure vedrørende udstedelse af en tilladelse, således som det er sket i den foreliggende sag, og opfordrer [organisationen] til at anlægge sag og gøre gældende, at organisationen er blevet forbigået i denne administrative procedure?			
C-205/15	Toma Kan artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 20, 21 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for en lovgivning som forfatningens artikel 16 og artikel 30 i [Ordonanța de urgență a Guvernului] nr. 80/2013, hvorefter der kun er lighed for loven mellem borgere, der er fysiske personer, og ikke mellem disse og offentligretlige juridiske personer, og som på forhånd fritager offentligretlige juridiske personer for betaling af stempelafgifter og depositum for at få adgang til domstolsprøvelse, mens fysiske personers adgang til domstolsprøvelse betinges af betalingen af stempelafgift/depositum?	Justitsministeriet	Dom	30.06.16
C-127/15	Verein für Konsumenteninformation Sagen vedrører: 1. Agerer et inkassobureau, som i forbindelse med erhvervsmæssig inddrivelse af tilgodehavender på vegne af sin ordregiver tilbyder dennes debitorer at indgå afdragsordninger, i hvilken forbindelse der beregnes omkostninger i forbindelse med hans aktivitet, som i sidste ende skal betales af debitorerne, som »kreditformidler« som omhandlet i artikel 3, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF? 2. Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende: Er en aftale om en afdragsordning, der gennem et inkassobureau indgås mellem en debitor og dennes kreditor, en »gratis henstand« som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra j), i direktiv 2008/48/EF, hvis debitoren i denne aftale kun forpligter sig til at betale det ubetalte tilgodehavende samt de renter og omkostninger, som han ifølge loven i forvejen skulle have betalt for at være i mora, altså også uden en sådan aftale?	Justitsministeriet Finanstilsynet	GA	30.06.16
C-326/15	DNB Banka 1) Kan der bestå en selvstændig gruppe af personer	Skatteministeriet SKAT	Mundtlig forhandling	30.06.16

	<p> som omhandlet i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), når medlemmerne af gruppen har hjemsted i forskellige medlemsstater i Den Europæiske Union, hvor den nævnte bestemmelse i direktivet er blevet gennemført med forskellige betingelser, som ikke er forenelige? 2) Kan en medlemsstat begrænse en afgiftspligtig persons ret til at anvende afgiftsfritagelsen i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), når den afgiftspligtige person opfylder samtlige betingelser for at anvende fritagelsen i sin medlemsstat, men hvor denne bestemmelse i de nationale lovgivninger i de medlemsstater, hvor andre medlemmer af gruppen har hjemsted, er blevet gennemført med restriktioner, der begrænser afgiftspligtige personer fra andre medlemsstaters mulighed for at anvende den tilsvarende merværdiafgiftsfritagelse i deres egen medlemsstat? 3) Kan afgiftsfritagelsen i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), anvendes på nogle tjenesteydelser i den medlemsstat, hvor ydelsesmodtageren, som skal betale merværdiafgift, har hjemsted, når tjenesteyderen, som skal betale merværdiafgift, i en anden medlemsstat har anvendt merværdiafgift på disse tjenesteydelser efter de almindelige regler, dvs. i den tro, at merværdiafgiften på disse tjenesteydelser i henhold til direktivets artikel 196 skulle betales i den medlemsstat, hvor ydelsesmodtageren har hjemsted? 4) Skal begrebet »selvstændig gruppe af personer« som omhandlet i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), forstås som en særskilt juridisk person, hvis oprettelse er godtgjort ved en specifik aftale om stiftelse af den selvstændige gruppe af personer? Såfremt svaret på dette spørgsmål er, at den selvstændige gruppe af personer ikke skal anses for en særskilt enhed, skal begrebet selvstændig gruppe af personer da forstås som en gruppe af forbundne virksomheder, inden for hvilken der inden for rammerne af deres sædvanlige økonomiske virksomhed gensidigt leveres supportydelser med henblik på udøvelsen af deres erhvervsvirksomhed, og kan det forhold, at en sådan gruppe består, godtgøres med tjenesteydelseskontrakter eller via dokumentation for interne afregningspriser? 5) Kan en medlemsstat begrænse en afgiftspligtig persons ret til at anvende merværdiafgiftsfritagelsen i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), når den afgiftspligtige person har anvendt et tillægsgebyr på transaktionerne i henhold til kravene i lovgivningen om direkte beskatning i den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige har hjemsted? 6) Finder afgiftsfritagelsen i direktivets artikel 132, stk. 1, litra f), anvendelse på tjenesteydelser, der modtages fra tredjelande? Dvs. kan et medlem af en selvstændig gruppe af personer som omhandlet i den nævnte bestemmelse i direktivet, der inden for gruppen leverer ydelser til andre medlemmer af gruppen, være en afgiftspligtig person fra et tredjeland? </p>			
--	---	--	--	--